

EBA/GL/2015/07

06.08.2015

Ghidul

privind interpretarea diferitelor circumstanțe în care o instituție este considerată a fi în curs de a intra în dificultate sau susceptibilă de a intra în dificultate conform articolului 32 alineatul (6) din Directiva 2014/59/UE

Cuprins

Ghidul ABE privind interpretarea diferitelor circumstanțe în care o instituție este considerată a fi în curs de a intra în dificultate sau susceptibilă de a intra în dificultate conform articolului 32 alineatul (6) din Directiva 2014/59/UE	3
Titlul I - Obiect, domeniu de aplicare și definiții	5
Obiect	5
Definiții	6
Domeniu de aplicare și destinatari	6
Titlul II - Elemente obiective pentru stabilirea faptului că o instituție este în curs de a intra în dificultate sau este susceptibilă de a intra în dificultate	7
1. Considerații generale	7
2. Poziția capitalului	8
3. Poziția lichidității	10
4. Alte cerințe pentru deținerea în continuare a autorizației	12
Titlul III - Procesul de stabilire a faptului că o instituție este în curs de a intra în dificultate sau este susceptibilă de a intra în dificultate	14
1. Stabilirea de către autoritatea competentă	14
2. Stabilirea de către autoritatea de rezoluție	15
3. Consultarea și schimbul de informații dintre autoritatea competentă și autoritatea de rezoluție	15
Titlul IV – Dispoziții finale și punere în aplicare	17

Ghidul ABE privind interpretarea diferitelor circumstanțe în care o instituție este considerată a fi în curs de a intra în dificultate sau susceptibilă de a intra în dificultate conform articolului 32 alineatul (6) din Directiva 2014/59/UE

Statutul prezentului ghid

1. Prezentul document conține orientări emise în temeiul articolului 16 din Regulamentul (UE) nr. 1093/2010¹. În conformitate cu articolul 16 alineatul (3) din Regulamentul (UE) nr. 1093/2010, autoritățile competente și instituțiile financiare trebuie să depună toate eforturile necesare pentru a respecta orientările.
2. Ghidul prezintă punctul de vedere al ABE privind practicile adecvate în materie de supraveghere în cadrul Sistemului european al supraveghetorilor financiari sau privind modul în care ar trebui aplicat dreptul Uniunii într-un anumit domeniu. Autoritățile competente cărora li se aplică ghidul, astfel cum sunt definite la articolul 4 alineatul (2) din Regulamentul (UE) nr. 1093/2010, trebuie să se conformeze și să îl integreze în practicile lor, după caz (de exemplu, prin modificarea cadrului legislativ sau a procedurilor de supraveghere ale acestora), inclusiv în cazurile în care anumite puncte din cuprinsul documentului sunt adresate în primul rând instituțiilor.

Cerințe de raportare

3. În conformitate cu articolul 16 alineatul (3) din Regulamentul (UE) nr. 1093/2010, autoritățile competente trebuie să notifice ABE dacă se conformează sau intenționează să se conformeze prezentului ghid sau, în caz contrar, motivele neconformării, până la 06.10.2015. În absența unei notificări până la acest termen, ABE va considera că autoritățile competente nu s-au conformat. Notificările se trimit prin intermediul formularului disponibil pe site-ul ABE la adresa compliance@eba.europa.eu, cu mențiunea „EBA/GL/2015/07”. Notificările trebuie trimise de persoane care au autoritatea de a raporta cu privire la

¹ Regulamentul (UE) nr. 1093/2010 al Parlamentului European și al Consiliului din 24 noiembrie 2010 de instituire a Autorității europene de supraveghere (Autoritatea bancară europeană), de modificare a Deciziei nr. 716/2009/CE și de abrogare a Deciziei 2009/78/CE a Comisiei (JO L 331, 15.12.2010, p.12).

respectarea ghidului în numele autorităților competente. Orice schimbare cu privire la starea de conformare trebuie adusă, de asemenea, la cunoștința ABE.

4. Notificările vor fi publicate pe site-ul ABE, în conformitate cu articolul 16 alineatul (3).

Titlul I - Obiect, domeniu de aplicare și definiții

Obiect

6. În temeiul articolului 32 alineatul (6) din Directiva 2014/59/UE, prezentul ghid intenționează să promoveze convergența procedurilor de supraveghere și de rezoluție în ceea ce privește interpretarea diferitelor circumstanțe în care o instituție este considerată a fi în curs de a intra în dificultate sau susceptibilă de a intra în dificultate.
7. În acest sens, prezentul ghid prezintă o serie de elemente obiective care să fundamenteze stabilirea faptului că o instituție este în curs de a intra în dificultate sau este susceptibilă de a intra în dificultate în conformitate cu circumstanțele prevăzute la articolul 32 alineatul (4) literele (a), (b) și (c) din Directiva 2014/59/UE. Atunci când autoritatea competentă stabilește acest lucru, aceasta se va baza pe rezultatele procesului de analiză prudentială și evaluare (SREP) desfășurat conform articolului 97 din Directiva 2013/36/UE și detaliat în ghidul SREP. În acest sens, este posibil ca autoritatea de rezoluție să trebuiască să interpreteze rezultatele SREP atunci când este consultată de autoritățile competente în temeiul articolului 32 alineatul (1) din Directiva 2014/59/UE.
8. Prezentul ghid nu pretinde să constrângă competența discreționară supremă a autorității competente și a autorității de rezoluție în ceea ce privește stabilirea faptului că o instituție este în curs de a intra în dificultate sau este susceptibilă de a intra în dificultate. Identificarea faptului că un element obiectiv cuprins la titlul II din prezentul ghid s-a materializat în ceea ce privește o anumită instituție nu trebuie să determine autoritatea competentă sau autoritatea de rezoluție, după caz, să stabilească în mod automat că instituția este în curs de a intra în dificultate sau este susceptibilă de a intra în dificultate, și nici să ducă la aplicarea automată de instrumente de rezoluție. În mod similar, lista elementelor obiective prevăzute în prezentul ghid nu este completă și trebuie să rămână deschisă deoarece nu toate situațiile de criză pot fi prevăzute în mod rezonabil.
9. Prezentul ghid trebuie interpretat în coroborare cu condițiile prevăzute la articolul 32 alineatul (1) litera (b) și (c) din Directiva 2014/59/UE, care menționează celelalte două cerințe, pe lângă situația de a fi „în curs de a intra în dificultate sau este susceptibilă de a intra în dificultate”, care trebuie respectate pentru a lua măsuri de rezoluție. În consecință, stabilirea faptului că o instituție este în curs de a intra în dificultate sau este susceptibilă de a intra în dificultate de către autoritatea competentă și/sau autoritatea de rezoluție în conformitate cu prezentul ghid nu presupune că s-au respectat toate condițiile pentru luarea măsurilor de rezoluție. În vederea asigurării caracterului complet, este util de reținut faptul că, în conformitate cu articolul 32 alineatul (1) litera (b) și (c) din Directiva 2014/59/UE, luarea măsurilor de rezoluție depinde, de asemenea, de lipsa de măsuri alternative din sectorul privat sau de măsuri de supraveghere care pot fi luate pentru a remedia situația într-un interval rezonabil, precum și faptul că măsurile de rezoluție sunt necesare în interesul public.

10. Dispozițiile din prezentul ghid trebuie de asemenea aplicate atunci când faptul că o instituție este în curs de a intra în dificultate sau este susceptibilă de a intra în dificultate este stabilit de autoritatea relevantă în contextul stabilirii faptului că o instituție nu mai este viabilă în vederea exercitării competenței de reducere a valorii contabile și/sau de conversie în temeiul articolului 60 din Directiva 2014/59/UE.

Definiții

11. În sensul prezentului ghid, se aplică următoarele definiții:
- „SREP” înseamnă procesul de analiză prudențială și evaluare, astfel cum este definit la articolul 97 din Directiva 2013/36/UE și detaliat în ghidul SREP.
 - „Ghid SREP” înseamnă ghidul ABE privind procedura și metodologia comune pentru procesul de analiză prudențială și evaluare elaborat conform articolului 107 alineatul (3) din Directiva 2013/36/UE².
 - „Evaluare generală SREP”, astfel cum este definită în ghidul SREP, înseamnă evaluarea actualizată a viabilității generale a unei instituții pe baza evaluării elementelor SREP.
 - „Scor general SREP”, astfel cum este definit în ghidul SREP, reprezintă indicatorul numeric al riscului general pentru viabilitatea instituției pe baza evaluării generale SREP.

Domeniu de aplicare și destinatari

12. Prezentul ghid se adresează autorităților competente prevăzute la articolul 4 alineatul (2) litera (i) din Regulamentul (UE) nr. 1093/2010 de instituire a Autorității europene de supraveghere și autorităților de rezoluție prevăzute la articolul 4 alineatul (2) punctul (iv) din Regulamentul (UE) nr. 1093/2010 în situațiile în care acestea evaluează dacă o instituție este în curs de a intra în dificultate sau este susceptibilă de a intra în dificultate, în conformitate cu articolul 32 alineatul (1) litera (a) din Directiva 2014/59/UE sau, respectiv, cu articolul 32 alineatul (2).
13. Ghidul se aplică de asemenea instituțiilor în situația în care acestea stabilesc pentru sine faptul că sunt în curs de a intra în dificultate sau sunt susceptibile de a intra în dificultate conform articolului 81 alineatul (1) din Directiva 2014/59/UE. În acest sens, părțile din prezentul ghid care fac referire la condițiile procedurii de rezoluție prezentate la articolul 32 alineatul (1) litera (b) și (c) din Directiva 2014/59/UE nu se aplică instituțiilor.

² EBA/GL/2014/13 din 19 decembrie 2014

14. Domeniul de aplicare al prezentului ghid se extinde dincolo de domeniul de aplicare prevăzut la articolul 32 alineatul (4) din Directiva 2014/59/UE deoarece secțiunea 3 din titlul III cuprinde de asemenea consultarea și schimbul de informații dintre autoritatea competentă și autoritatea de rezoluție în scopul stabilirii faptului că o instituție este în curs de a intra în dificultate sau este susceptibilă de a intra în dificultate. În conformitate cu articolul 16 din Regulamentul (UE) nr. 1093/2010, ABE poate publica ghiduri pentru a institui practici de supraveghere coerente, eficiente și eficace în cadrul Sistemului european de supraveghere financiară. Orientarea suplimentară prevăzută la secțiunea 3 din titlul III se limitează la schimbul de informații dintre autoritățile constituite în cadrul aceleiași jurisdicții, dispozițiile acestea neaducând atingere niciunei reguli privind schimbul de informații dintre autoritățile din cadrul jurisdicțiilor diferite. În statele membre în care autoritatea de rezoluție nu este abilitată să stabilească faptul că o instituție este în curs de a intra în dificultate sau este susceptibilă de a intra în dificultate, dispozițiile prevăzute la alineatele (40) și (41) nu se aplică.

Titlul II - Elemente obiective pentru stabilirea faptului că o instituție este în curs de a intra în dificultate sau este susceptibilă de a intra în dificultate

1. Considerații generale

15. În scopul stabilirii faptului că o instituție este în curs de a intra în dificultate sau este susceptibilă de a intra în dificultate, în conformitate cu circumstanțele prevăzute la articolul 32 alineatul (4) literele (a) - (c) din Directiva 2014/59/UE, autoritatea competentă și autoritatea de rezoluție, după caz, trebuie să evalueze elementele obiective în legătură cu următoarele domenii, astfel cum sunt detaliate în prezentul ghid:
- poziția capitalului unei instituții;
 - poziția lichidității unei instituții; și
 - orice alte cerințe ale deținerii în continuare a autorizației (inclusiv măsuri de governanță și capacitatea operațională).
16. Elementele obiective cuprinse în prezentul ghid trebuie analizate cu atenție în mod cuprinzător. Stabilirea faptului că o instituție este în curs de a intra în dificultate sau este susceptibilă de a intra în dificultate trebuie să rămână la decizia experților și nu trebuie să decurgă automat din oricare dintre elementele obiective individuale. Acest lucru este adevărat mai ales în ceea ce privește interpretarea elementelor care pot fi afectate de factori care nu sunt legați direct de poziția financiară a instituției.

17. În majoritatea cazurilor, este de așteptat ca mai mulți factori, nu doar unul, dintre cei specificați în prezentul ghid, să fundamenteze stabilirea faptului că o instituție este în curs de a intra în dificultate sau este susceptibilă de a intra în dificultate. Pot exista însă situații în care îndeplinirea unei singure condiții, în funcție de severitatea și impactul ei prudential, ar fi suficientă pentru declanșarea procedurii de rezoluție.
18. Fără a aduce atingere alineatului (16), unele dintre elementele obiective incluse în prezentul ghid, cum ar fi evoluțiile macroeconomice și indicatorii pieței, ar trebui evaluate întotdeauna în legătură cu alți factori pentru a stabili faptul că o instituție este în curs de a intra în dificultate sau este susceptibilă de a intra în dificultate, și cuprinse în cadrul unei evaluări complexe a instituției. Atunci când autoritățile relevante recurg la indicatorii externi menționați la alineatul (21) literele (c) - (e) și alineatul (25) literele (a) - (b) din prezentul ghid, orice stabilire a faptului că instituția este în curs de a intra în dificultate sau este susceptibilă de a intra în dificultate trebuie să fie fundamentată de o evaluare obiectivă a poziției financiare efective a instituției, pentru a aborda riscul de speculații pe piață și a recunoaște riscul de disfuncționalități ale pieței în cazul unei crize sistemice.
19. Atunci când stabilește faptul că o instituție este în curs de a intra în dificultate sau este susceptibilă de a intra în dificultate, autoritatea competentă sau autoritatea de rezoluție trebuie să se bazeze pe evaluarea elementelor obiective menționate la secțiunile 2, 3 și 4 din titlul II și să ia în considerare, dacă e cazul, următoarele:
 - a. faptul că instituția și-a activat planul de redresare și că aplicarea opțiunilor de redresare alese din planul său de redresare a eșuat, în special atunci când activarea planului de redresare a fost impusă unei instituții de autoritatea competentă ca măsură de intervenție timpurie în temeiul articolului 27 alineatul (1) litera (a) din Directiva 2014/59/UE;
 - b. o notificare primită de autoritatea competentă în conformitate cu articolul 81 alineatul (1) din Directiva 2014/59/UE din partea structurii de conducere a unei instituții care consideră că instituția este în curs de a intra în dificultate sau este susceptibilă de a intra în dificultate.

2. Poziția capitalului

20. În temeiul articolului 32 alineatul (4) literele (a) și (b) din Directiva 2014/59/UE, o instituție trebuie să fie considerată ca fiind în curs de a intra în dificultate sau este susceptibilă de a intra în dificultate dacă încalcă sau dacă potrivit unor elemente obiective se poate conchide că, în viitorul apropiat, aceasta:
 - a. va încălca cerințele de fonduri proprii, inclusiv cerințele impuse în temeiul articolului 104 alineatul (1) litera (a) din Directiva 2013/36/UE, care se referă la deținerea în continuare a autorizației, într-o măsură suficientă pentru a justifica retragerea autorizației acesteia de către autoritatea competentă, inclusiv din cauză că instituția a suportat sau este

susceptibilă de a suporta pierderi care îi vor epuiza toate sau o parte semnificativă din fondurile proprii, dar fără a se limita la aceasta; sau

- b. va deține active mai puține decât pasivele sale.
21. Atunci când evaluează activele și pasivele instituției din viitorul apropiat și când evaluează dacă instituția va respecta cerințele de fonduri proprii în viitorul apropiat, stabilirea trebuie să se bazeze pe elemente obiective care să includă, printre altele:
- a. nivelul și componența fondurilor proprii deținute de o instituție și dacă aceasta respectă cerințele minime și suplimentare de fonduri proprii impuse instituției în temeiul articolului 92 din Regulamentul (UE) nr. 575/2013 și al articolului 104 alineatul (1) litera (a) din Directiva 2013/36/UE;
 - b. rezultatele unei evaluări a calității activelor, inclusiv a unei evaluări la nivel național/al Uniunii/al Mecanismului Unic de Supraveghere („MUS”), care indică o scădere semnificativă a valorii activelor, determinând încălcarea cerințelor de fonduri proprii, dacă e cazul;
 - c. rezultatele unei evaluări desfășurate pentru a fundamenta dacă s-au respectat condițiile de declanșare a procedurii de rezoluție în temeiul articolului 36 alineatul (4) litera (a) din Directiva 2014/59/UE, dacă e cazul; sau
 - d. rezultatele oricărei evaluări desfășurate la nivelul instituției cu privire la valoarea activelor și pasivelor sale, fie că a fost întreprinsă de un evaluator independent, de autoritatea de rezoluție sau orice altă persoană, în măsura în care metodologia de evaluare aplicată este conformă cu articolul 36 din Directiva 2014/59/UE, care să fundamenteze stabilirea faptului că activele instituției sunt mai puține decât pasivele sale sau că acest lucru este susceptibil de a se întâmpla în viitorul apropiat. Se pot utiliza elemente ale rezultatelor evaluării pentru a stabili dacă instituția încalcă sau este susceptibilă de a încălca, în viitorul apropiat, cerințele de fonduri proprii prevăzute în Directiva 2013/36/UE și Regulamentul (UE) nr. 575/2013, într-o măsură suficientă pentru a justifica retragerea autorizației acesteia, dacă e cazul.
22. Printre elementele suplimentare care trebuie luate în considerare atunci când se desfășoară procesul de stabilire menționat la alineatul (19), în cazul în care sunt relevante pentru caracteristicile instituției, se află:
- a. amenințările la adresa poziției capitalului instituției și a viabilității, care apar în legătură cu o creștere semnificativă fără caracter temporar a costurilor de finanțare ale instituției la un nivel care este nesustenabil pentru instituție;
 - b. probabilitatea de materializare a elementelor extrabilanțiere semnificative ale instituției (mai exact, a datoriilor contingente) în viitorul apropiat, ceea ce determină pierderi semnificative care amenință poziția și viabilitatea capitalului instituției;

- c. evoluțiile negative semnificative din mediul macroeconomic, care ar putea amenința poziția capitalului și viabilitatea instituției, inclusiv evoluțiile relevante ale ratelor dobânzii, ale valorilor proprietăților imobiliare sau ale creșterii economice. Astfel de evoluții ar trebui să afecteze negativ și în mod semnificativ modelul economic al instituției, perspectiva rentabilității, a poziției capitalului și a viabilității acesteia;
 - d. deteriorarea semnificativă a percepției pe piață a unei instituții, care se reflectă în indicatori ce sugerează faptul că solvabilitatea instituției este afectată grav și poziția capitalului și viabilitatea acesteia sunt amenințate, astfel cum o denotă, printre altele, nivelul în scădere bruscă al raportului preț - valoare contabilă sau nivelul în creștere rapidă al efectului de levier economic (mai exact efectul de levier economic măsurat ca raport între totalul activelor și valoarea pe piață a titlurilor de capital). Evoluția ambelor rate poate fi comparată cu grupul comparabil al instituției, ținându-se cont în mod corespunzător de dezechilibrele care pot să apară în legătură cu diferențele din standardele de contabilitate; sau
 - e. deteriorarea semnificativă fără caracter temporar a evoluției absolute și relative a indicatorilor pieței care includ, dacă există, indicatori de titluri de capital (spre exemplu, prețul acțiunilor și raportul dintre valoarea contabilă și cea de piață a titlurilor de capital) sau indicatori de datorii (spre exemplu, instrumente de tip credit default swap sau marje de datorii subordonate) care indică faptul că o instituție este susceptibilă de a suporta pierderi care i-ar putea amenința poziția capitalului și viabilitatea.
23. Referitor la alineatul (19) litera (b), cazul extrem al poziției capitalului insuficient s-ar considera ca fiind materializat atunci când instituția are suficiente active pentru a-și acoperi pasivele. Probabilitatea unei astfel de situații poate fi evaluată pe baza circumstanțelor și a evenimentelor menționate la alineatele 20 și 21.

3. Poziția lichidității

24. În temeiul articolului 32 alineatul (4) literele (a) și (c) din Directiva 2014/59/UE, o instituție trebuie considerată ca fiind în curs de a intra în dificultate sau este susceptibilă de a intra în dificultate dacă încalcă sau dacă, potrivit unor elemente obiective, se poate conchide că, în viitorul apropiat, aceasta:
- va încălca cerințele de reglementare a lichidității, inclusiv cerințele impuse în temeiul articolului 105 din Directiva 2013/36/UE, pentru deținerea în continuare a autorizației, într-o măsură suficientă pentru a justifica retragerea autorizației acesteia de către autoritatea competentă; sau
 - se va afla în imposibilitatea de a-și achita datoriile și pasivele la scadență.
25. Stabilirea dacă instituția este susceptibilă de a se afla în imposibilitatea de a respecta cerințele de reglementare pentru lichiditate sau de a-și achita datoriile și pasivele la scadență trebuie să se bazeze pe elemente obiective care să includă, printre altele:

- a. evoluțiile negative semnificative care afectează evoluția poziției lichidității instituției și sustenabilitatea profilului său de finanțare, precum și conformitatea acesteia cu cerințele minime de lichiditate prevăzute în Regulamentul (UE) nr. 575/2013 și cu cerințele suplimentare impuse în temeiul articolului 105 din regulamentul respectiv sau al oricăror cerințe minime de lichiditate la nivel național;
- b. evoluția negativă semnificativă fără caracter temporar a amortizorului de lichiditate al instituției și a capacității de contrabalansare a acesteia. Evaluarea dinamicii capacității de contrabalansare trebuie să ia în considerare, dacă e cazul:
 - intrările de lichiditate foarte probabile, inclusiv linii de credit și de lichiditate angajate primite;
 - orice intrări contractuale previzionate;
 - capacitatea de a reînnoi finanțarea (inclusiv termene de plată și tipul instrumentelor noii finanțări);
 - accesul la finanțare pe termen lung;
 - reducerea extraordinară și mare sau închiderea liniilor de lichiditate din partea contrapărților;
- c. creșterea la un nivel nesustenabil fără caracter temporar a costurilor de finanțare ale instituției, care se reflectă în special într-o creștere a costurilor (spre exemplu reflectată în marje) finanțării garantate și negarantate față de instituții comparabile;
- d. evoluția negativă semnificativă a obligațiilor actuale și viitoare ale instituției. Evaluarea evoluției obligațiilor instituției trebuie să ia în considerare, dacă este cazul:
 - ieșirile de lichiditate prevăzute și excepționale, inclusiv solicitările din partea contrapărților instituției pentru apeluri în marjă și/sau răscumpărarea timpurie a pasivelor și semnele emergente ale unei eventuale panici bancare.
 - cerințele de garantare prevăzute și excepționale, precum și evoluția marjelor de ajustare a garanțiilor reale de către contrapărților centrale și alte contrapărți;
 - orice obligație contingentă, inclusiv cele care apar în legătură cu linii de credit și de lichiditate acordate;
- e. poziția instituției în sistemele de plată, compensare și decontare, precum și orice indicație a faptului că instituția se confruntă cu dificultăți în îndeplinirea obligațiilor sale, inclusiv execuția de plăți în sistemele de plată, compensare și decontare; sau

- f. evoluțiile care ar fi susceptibile de a afecta grav reputația instituției, mai ales evoluțiile descendente semnificative ale ratingului din partea uneia sau mai multor agenții de rating, dacă determină ieșiri semnificative sau imposibilitatea de reînnoire a finanțării, ori activarea indicatorilor de declanșare contractuali pe baza ratingurilor externe.
26. Printre elementele suplimentare care trebuie luate în considerare, dacă sunt relevante pentru caracteristicile instituției, se află:
- a. evoluțiile negative semnificative din mediul macroeconomic, care ar putea amenința poziția financiară și viabilitatea instituției, inclusiv evoluțiile ratelor dobânzii, ale valorilor proprietăților imobiliare sau ale creșterii economice. Astfel de evoluții ar trebui să afecteze, direct sau indirect, poziția de lichiditate a instituției într-un mod negativ semnificativ; sau
 - b. deteriorarea semnificativă a percepției pe piață a unei instituții, care se reflectă în semne ale unei deteriorări fără caracter temporar a evoluției absolute și relative a indicatorilor pieței care includ, dacă există, indicatori de titluri de capital (spre exemplu, prețul acțiunilor și raportul dintre valoarea contabilă și cea de piață a titlurilor de capital) sau indicatori de datorii (spre exemplu, instrumente de tip credit default swap și marje de datorii subordonate) care indică faptul că o instituție este susceptibilă de a suporta pierderi sau s-ar putea confrunta cu probleme de lichiditate care i-ar putea amenința viabilitatea.

4. Alte cerințe pentru deținerea în continuare a autorizației

27. Conform articolului 32 alineatul (4) litera (a) din Directiva 2014/59/UE, o instituție este considerată a fi în curs de a intra în dificultate sau susceptibilă de a intra în dificultate atunci când încalcă sau este susceptibilă de a încălca în viitorul apropiat cerințele deținerii în continuare a autorizației, într-o măsură suficientă pentru a justifica retragerea autorizației acesteia de către autoritatea competentă în temeiul articolului 18 din Directiva 2013/36/UE.
28. În sensul celor de mai sus, autoritatea competentă și/sau autoritatea de rezoluție trebuie să examineze, printre altele, dacă există deficiențe grave în măsurile de guvernare ale instituției, precum și în capacitatea ei operațională, și dacă aceste slăbiciuni au un impact semnificativ asupra fiabilității și capacității instituției de a furniza servicii bancare/de investiții.

4.1. Măsurile de guvernare

29. Anumite elemente obiective ar trebui să indice faptul că o instituție prezintă slăbiciuni serioase în măsurile sale de guvernare, ceea ce ar putea justifica retragerea autorizației, de cele mai multe ori în legătură cu alte elemente obiective legate de capital și lichiditate. Aceste elemente includ, printre altele:

- a. înregistrări greșite în situațiile de raportare sau financiare de reglementare, mai ales cele care culminează cu refuzul unei opinii sau cu exprimarea unei opinii cu rezerve din partea unui auditor extern;
 - b. un blocaj prelungit al structurii de conducere a instituției, determinând incapacitatea acesteia de a lua decizii critice;
 - c. acumularea unor deficiențe semnificative în domeniile cheie ale măsurilor de guvernanță, care au împreună un impact prudențial negativ semnificativ asupra instituției.
30. În sensul alineatului (28) litera (c), printre exemplele de astfel de deficiențe semnificative, care pot avea un impact prudențial negativ semnificativ asupra instituției dacă sunt combinate, se numără:
- planificarea strategică și formalizarea necorespunzătoare a toleranței/apetitului de risc și a cadrului de gestionare a riscurilor, determinând imposibilitatea de a identifica, a gestiona și a raporta riscurile la care este expusă sau este susceptibilă de a fi expusă instituția;
 - slăbiciunile, deficiențele sau problemele semnificative care nu au fost raportate corect și/sau cu promptitudine structurii de conducere;
 - mecanismele de control intern necorespunzătoare;
 - deprecierea reputațională majoră care rezultă din nerespectarea criteriilor „de competență și onorabilitate” ale persoanelor care dețin funcții cheie în cadrul instituției;
 - deprecierea reputațională majoră care apare ca urmare a lipsei de transparență în desfășurarea activității și a operațiunilor sau a divulgării incomplete/inexacte de informații;
 - litigiile sau disputele majore privind numirea și succesiunea persoanelor care dețin funcții cheie în cadrul instituției;
 - nerespectarea gravă a cerințelor de remunerare.

4.2. Capacitatea operațională de a desfășura activități reglementate

31. Anumite elemente obiective pot avea un impact negativ asupra capacității operaționale a instituției de a desfășura activități bancare și de investiții, chiar și fără încălcarea cerințelor de reglementare de fonduri proprii și de lichiditate. Astfel de circumstanțe și evenimente, atunci când nu sunt contigente și nu pot fi eliminate la timp și eficient, trebuie luate în considerare atunci când se evaluează faptul că instituția este în curs de a intra în dificultate sau este susceptibilă de a intra în dificultate. Indicatorii circumstanțelor și evenimentelor negative includ, printre altele:

- a. incapacitatea instituției, din cauza constrângerilor operaționale persistente, de a-și mai îndeplini obligațiile față de creditori, în special, imposibilitatea de a mai asigura garanții pentru activele care i-au fost încredințate de către deponenții săi;
- b. incapacitatea instituției de a efectua și a primi plăți și, prin urmare, de a-și desfășura activitățile bancare din cauza constrângerilor operaționale persistente;
- c. pierderea încrederii pe piață și a încrederii deponenților instituției din cauza riscurilor operaționale, ducând la situația în care instituția nu își mai poate desfășura activitățile economice (așa cum o denotă în mod evident atitudinea contrapărților și a altor părți interesate de a nu dori să tranzacționeze cu instituția sau să îi ofere capital și, dacă e cazul, intenția contrapărților existente de a rezilia contractele, inclusiv de a recurge la retragerea masivă a depozitelor).

Titlul III - Procesul de stabilire a faptului că o instituție este în curs de a intra în dificultate sau este susceptibilă de a intra în dificultate

1. Stabilirea de către autoritatea competentă

32. Evaluarea elementelor obiective prevăzute la titlul II din prezentul ghid se va desfășura, de regulă, de către autoritatea competentă în cursul procesului SREP desfășurat conform ghidului SREP. Rezultatele evaluării SREP se vor reflecta în evaluarea generală SREP susținută de scorul general SREP atribuit unei instituții. Conform rezultatelor evaluării SREP, autoritatea competentă trebuie să fundamenteze stabilirea faptului că o instituție este în curs de a intra în dificultate sau este susceptibilă de a intra în dificultate prin următoarele:
 - a. Un scor general SREP „F” atribuit unei instituții pe baza considerațiilor prevăzute în ghidul SREP; sau
 - b. Un scor general SREP „4” atribuit unei instituții pe baza considerațiilor prevăzute în ghidul SREP și a nerespectării măsurilor de supraveghere aplicare în temeiul articolelor 104 și 105 din Directiva 2013/36/UE, sau a măsurilor de intervenție timpurie aplicate în temeiul articolului 27 alineatul (1) din Directiva 2014/59/UE.
33. Trebuie observat faptul că, în mod contrar procedurii standard SREP aplicate grupurilor bancare transfrontaliere și entităților acestora (care presupune, conform ghidului SREP, discutarea și coordonarea rezultatelor evaluării SREP în cadrul colegiilor de supraveghetori înainte de finalizarea acestora), autoritatea competentă trebuie să intre în legătură cu autoritatea de rezoluție, atunci când are în vedere atribuirea unui scor „F” unei instituții, în concordanță cu articolul 81 din Directiva 2014/59/UE, respectând procedura prevăzută la articolul 32 din Directiva 2014/59/UE fără discuțiile sau coordonarea prealabilă din cadrul colegiului de supraveghetori.

2. Stabilirea de către autoritatea de rezoluție

34. Atunci când autoritatea de rezoluție este însărcinată să stabilească dacă o instituție este în curs de a intra în dificultate sau este susceptibilă de a intra în dificultate, trebuie să ia în considerare elementele obiective prevăzute la titlul II din prezentul ghid în legătură cu poziția capitalului instituției, poziția lichidității și alte aspecte legate de cerințele de deținere în continuare a autorizației pe baza informațiilor pe care le are la dispoziție autoritatea de rezoluție.
35. Elementele obiective menționate la titlul II din prezentul ghid trebuie de asemenea luate în considerare atunci când se verifică rezultatele relevante ale procesului SREP desfășurat de autoritatea competentă, care sunt puse la dispoziția autorității de rezoluție în temeiul alineatului (40).
36. Atunci când stabilește faptul că o instituție este în curs de a intra în dificultate sau este susceptibilă de a intra în dificultate, autoritatea de rezoluție trebuie să ia în considerare de asemenea ca element obiectiv notificarea primită din partea autorității competente, în care se menționează că s-a atribuit un scor general SREP de „4” unei instituții pe baza considerațiilor prevăzute în ghidul SREP; și faptul că instituția nu a respectat măsurile de supraveghere aplicate în temeiul articolelor 104 și 105 din Directiva 2013/36/UE sau măsurile de intervenție timpurie aplicate în temeiul articolului 27 alineatul (1) din Directiva 2014/59/UE.

3. Consultarea și schimbul de informații dintre autoritatea competentă și autoritatea de rezoluție

37. Fără a aduce atingere articolului 90 și articolului 32 alineatul (2) din Directiva 2014/59/UE, pentru a facilita promptitudinea fluxului de informații în scopul evaluării dacă o instituție este în curs de a intra în dificultate sau este susceptibilă de a intra în dificultate, autoritatea competentă și autoritatea de rezoluție trebuie să facă schimb de informații conform cerințelor prevăzute în continuare.
38. Înainte de a concluziona cu privire la stabilirea faptului că o instituție este în curs de a intra în dificultate sau este susceptibilă de a intra în dificultate, autoritatea competentă și autoritatea de rezoluție trebuie să discute în mod corespunzător rezultatele evaluărilor lor.
39. Dacă identifică prezența elementelor obiective prevăzute la titlul II din prezentul ghid, autoritatea de rezoluție trebuie să solicite autorității competente să explice dacă și cum s-au reflectat aceste circumstanțe în evaluarea generală SREP a instituției.

3.1. Informațiile furnizate de autoritatea competentă

40. Conform articolului 27 alineatul (2) din Directiva 2014/59/UE, autoritatea competentă trebuie să informeze autoritatea de rezoluție cu privire la stabilirea dacă s-au respectat condițiile de aplicare a măsurilor de intervenție timpurie. În plus, conform articolului 81 alineatul (2) din Directiva 2014/59/UE, autoritatea competentă trebuie să informeze autoritatea de rezoluție cu privire la orice măsuri de prevenire a crizelor [prevăzute la articolul 2 alineatul (1) punctul (101) din Directiva 2014/59/UE], sau orice măsuri menționate la articolul 104 din Directiva 2013/36/UE pe care aceasta le impune instituției.
41. Pentru a facilita respectivele schimburi de informații, autoritatea competentă trebuie să pună de asemenea la dispoziția autorității de rezoluție rezultatele SREP cel puțin de fiecare dată când autoritatea competentă atribuie un scor SREP de „4” sau „F” pe baza rezultatelor SREP. În mod specific, autoritatea competentă trebuie să notifice autoritatea de rezoluție și să-i ofere următoarele informații cu privire la instituția în cauză:
- a. un rezumat al evaluării generale SREP, împreună cu toate scorurile SREP;
 - b. setul complet de indicatori utilizați în monitorizarea regulată a indicatorilor cheie care fundamentează procesul SREP, astfel cum se prevede în ghidul SREP;
 - c. toate detaliile privind măsurile de supraveghere aplicate (în temeiul articolelor 104 și 105 din Directiva 2013/36/UE) și măsurile de intervenție timpurie [în temeiul articolului 27 alineatul (1) din Directiva 2014/59/UE], precum și o descriere a conformității instituției cu acestea; și
 - d. detalii privind opțiunile de redresare aplicate de instituție, dacă e cazul.

3.2. Informațiile furnizate de autoritatea de rezoluție

42. Atunci când identifică elementele obiective prevăzute la titlul II din prezentul ghid, autoritatea de rezoluție trebuie să pună la dispoziția autorității competente constatările sale și justificarea în scris.
43. Autoritatea competentă trebuie să fie informată în fiecare caz în care autoritatea de rezoluție:
- decide să își exercite competența de a impune unei instituții să contacteze cumpărători potențiali pentru a se pregăti pentru rezoluția instituției, conform articolului 27 alineatul (2) din Directiva 2014/59/UE;
 - solicită ca evaluarea activelor și pasivelor instituției să se efectueze de către un evaluator independent sau decide ca evaluarea provizorie să fie întreprinsă de autoritatea de rezoluție conform articolului 36 din Directiva 2014/59/UE;

- primește rezultatele evaluării activelor și pasivelor unei instituții, conform articolului 36 din Directiva 2014/59/UE, din partea evaluatorului independent sau stabilește rezultatul evaluării provizorii întreprinse de aceasta.

Titlul IV – Dispoziții finale și punere în aplicare

44. Prezentul ghid se aplică începând de la 1 ianuarie 2016.